

கலைஞரின் புகத்தறிவு நோக்கு!

கலைஞரின் கருத்துகளும் அவர் பயன்படுத்திய மொழியின் அழகும் இளைஞர்களை பெரிதும் கவர்ந்தன. தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணாவிலிருந்து தமிழ் நாட்டிலும் தமிழ் பேசும் உலகிலும் பரவிய புதுத்தமிழ் நெறிகளின் மற்றொரு சக்தியாக கலைஞர் திகழ்ந்தார். இலங்கையில் பாடசாலை மாணவர்கள், சாதாரண இளைஞர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகம் வரை இச்செல்வாக்கைக் காண முடிந்தது. எனது கல்பிட்டி பிரதேசமும் (புத்தளம் மாவட்டம்) விதிவிலக்கல்ல. ஏழாம், எட்டாம் ஆண்டுகளில் படிக்கும் போதே அண்ணாவும் கலைஞரும் எங்கள் உரையாடல்களில் கலந்து விட்டனர்.

கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் உயர்தரம் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது எங்கள் தமிழ் மொழி ஆசிரியர் சிவப்பிரகாசம் (அண்ணாமலை) எமக்குக் கிடைத்த அரிய தமிழறிஞர். திருக்குறள் பாடத்தின் போது நாம் பயன்படுத்திய திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரைக்கு அப்பால் சென்று விளக்கங்கள் தருவார். வரதராசனார் கருத்துகளைக் கூறி தி.மு.க. பாணியில் புகத்தறிவு விளக்கங்களையும் வழங்குவது வழக்கம். அதில் ஒரு கவர்ச்சி இருந்தது. தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் மீது ஏற்கனவே எங்களுக்கு ஈடுபாடு இருந்ததால் புதிய விளக்கங்களின் தேவையை நாம் உணர்ந்தோம். சில வருடங்களுக்குப் பின்னர் திருக்குறள் கலைஞர் உரை நூலைப் படித்தேன். (அதற்கு முன்னரே முரசொலியில் திருக்குறள் விளக்க உரைகள் எழுதத் தொடங்கி இருந்தார் என்றும் அறிகிறேன்). தற்கால சிந்தனைகள், புகத்தறிவுக் கோட்பாடு என்பவற்றின் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட உரை கலைஞருடையது.

பேராசிரியர்
எம்.எஸ்.எம்.அனஸ்
இலங்கை

அந்த எழுத்து முயற்சியில் கலைஞர் வரையறுத்துக்கொண்ட இரண்டு விடயங்கள் முக்கியமானவை. 1) உரையாசிரியருக்குரிய பொறுப்பு. 2) நவீன காலத்துக்கான கருத்துவிளக்கம். குறளுக்குப் பொருள் விளக்கம் தரும் போது பழம் மரபுகளுக்குள் இருந்து புதிய விளக்கங்களை எப்படிக் காண்பது என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தையும் கலைஞர் அந்த உரைகளில் தந்துள்ளார்.

“வள்ளுவர் வாழ்ந்த காலத்து நம்பிக்கைகள் பண்பாடுகள் அவை குறித்து அவரது பார்வை ஆகியவற்றுக்கு மாறுபடாமலும் வலிந்து என் கருத்து எதையும் திணிக்காமலும் குறளில் அவர் கையாண்டுள்ள சொல்லுக்கு உரையாசிரியர்கள் தந்திருப்பதை விட தமிழில் மற்றொரு பொருளும் இருக்கிறது என்ற உண்மை நிலையைக் கடைப்பிடித்து அவர் எண்ணி எழுதியது என்ன என்பதை அறிவதை மட்டுமே கவனத்தில் கொண்டு எனது அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் இதைச் செய்துள்ளேன்”. கலைஞரின் இந்தக் கருத்து திருக்குறளுக்கு மட்டுமன்றி மறை நூல்கள் எதற்கும் பொருள் வழங்க

வில் கடைப்பிடிக்கத் தகுதியானதொரு அறிவு வழிகாட்டல் எனலாம்.

ஆக்கத்திறன் மிக்க கலைஞரின் உரைக்கு பேராசிரியர் மா.நன்னன், பதிப்புரையில் தந்திருக்கும் சில வரிகளை மட்டும் இங்கு நினைவுபடுத்தலாம். ஊழ்: கடவுள், ஆன்மா இரண்டு சொற்களுக்கு அப்பால் மக்களிடையே குழப்பம் தரும் மற்றொரு கருத்து ஊழ். ஊழ், விதி, தலை எழுத்து. கர்மா என்று சொல்லப்படும் இக்கருபனைத் தத்துவம் குறித்து உரையாசிரியர் குழப்பம் தரும் உரைகளையே எழுதிச் சென்றார். புகத்தறிவாளராகிய கலைஞர் ஊழ் எனும் அதிகாரத்திற்கு தெளிவான தொரு விளக்கத்தைத் தந்துள்ளார். அதனால் ஏற்படும் அச்சம், கவலை அனைத்துக்கும் தீர்வும் தந்துள்ளார்.

ஊழ் என்பதற்கு கலைஞர் இயற்கை நிலை என்று பொருள் தருகிறார். இயற்கை நிலை என்பது இயற்கை விதம். இயற்கை வலிமையானது. அதனை உணர்ந்து அதற்கேற்ப நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே வள்ளுவரின் ஊழ் அதிகாரத்திற்கு கலைஞர் தரும் கருத்து. சமய, பெளராணிக மயக்கத்திலிருந்து ஊழிற்கு இயற்கை மற்றும் உலகியல் சார் விளக்கம் இது.

“ஊழிற் பெருவலி யாவுள்” என்பதற்கு இயற்கை முறையை மாற்றி மற்றொரு செயற்கை நிலையை அமைத்திட முனைந்தாலும் என்பது கலைஞர் உரை. ஊழை விலக்க நிலைத்தால் என்பது பரிமேலழகர் உரை.

பதின்ம வயதில் கலைஞரை நாம் மு. கருணாநிதி என்றுதான் அறிந்திருந்தோம். 1960 களின் ஆரம்ப காலம் பாடசாலைக் கல்வி வாசிப்பையும் கடந்து புதிய கருத்துகளையும் புரட்சிகரச் சிந்தனைகளையும் தேடிக்கற்க எம்மை விரட்டிய காலம் அது.

பாடசாலை பாடத்திட்டக் கல்வி முறைக்குள் நாம் சிறைப்படுத்தப்படவில்லை. பாடங்களும் போதனை வழங்கிய ஆசிரியர்களும் நவீன கருத்துக்களுக்கு எம்மை அழைத்துச் சென்றார்கள். அவற்றுள் அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் சிந்தனைகள் தி.மு.க. புகத்தறிவு நிலைப்பாடு என்பன எம்மைப் பெரிதும் கவர்ந்தன.

தமிழ்ச் சிந்தனையிலும் பண்பாட்டிலும் ஏற்படுத்திய தாக்கம் எங்களை வலுவாகச் சிந்திக்க வைத்தது. தமிழ்நாடு, அதன் முக்கியத்துவம் அறிவின் எதிர்காலம் பற்றிய சிந்தனைகளுக்கு நாங்கள் ஆட்பட்டோம். தமிழ் பேசும் மக்களுக்கான கம்பீரம், பாதுகாப்பு என்பன அதன் பின்னணியில் இருப்பதாக இளைஞர்களிடையே ஒரு உணர்வு இருந்தது. புகத்தறிவு, அரசியல் சமூக சிந்தனைகளின் முக்கியத்துவம் பற்றிய நிலையிலும் கவனிக்கத்தக்க விடயங்கள் தி.மு.க. பின்னணியில் ஒன்று கலந்திருந்ததை தமிழ் பேசும் இலங்கை மக்களும் நன்குணர்ந்திருந்தனர்.

இலங்கையின் வடமேல் மாகாணத்தில் கல்பிட்டி என்னும் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் சிறிய பட்டினத்தின் தாக்கத்தில் இருந்துதான் இதைப் பேசுகிறேன். கொழும்பு, மலையகம், மட்டக்களப்பு என இலங்கையின் தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழும் எல்லா இடங்களிலும் இந்தத் தாக்கங்கள் இருந்தன.

பாடசாலைக்கு வெளியே கல்வியும், சிந்தனையும் கொட்டிக் கிடப்பதை முதல் முறை எங்களால் உணர முடிந்தது. கொழும்பு ஊடாக தமிழ் நாட்டுப் புத்தகங்கள் இலகுவாக கல்பிட்டிக்கு வந்து சேர்ந்தன. முரசொலி வாசிப்பதற்கு என்றே இளைஞர்கள் காத்திருந்தனர். தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர், நாவலர், ஈ. வி. கே. சம்பத்

போன்றவர்களைக் கொண்ட பெயர்ப்பட்டியல் சாதாரண புழக்கத்தில் இருந்தது. அக்கால நிலைவரப்படி காங்கிரஸ் தி.மு.க. அரசியல் பின்னணிகளை தமிழ் நாட்டில் நடக்கும் அரசியல் சிந்தனை மாற்றங்களை கல்பிட்டி இளைஞர்கள் நன்றாகவே அறிந்திருந்தனர்.

தி.மு.க.வின் முரசொலி வெளிவந்த காலத்திலேயே இலங்கைக்கும் அதுபோல் கல்பிட்டிக்கும் பரவத் தொடங்கி விட்டது. தி.மு.க. அரசியல் கருத்துகளை இலங்கை மக்களின் காலடிக்கே கொண்டு வந்துவிட்டது. முரசொலிக்காக இளைஞர்கள் காத்துக் கிடந்ததைப் பார்த்த அனுபவம் எனக்குண்டு. 1950-70 காலப்பகுதி வரை எமக்கு முந்திய இளைஞர் பரம்பரையினர் ஆர்வத்துடன் படித்த அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் ஆகியோரின் புத்தகங்கள் இளைஞர்களிடையே பெரும் சுழற்சியில் இருந்தன. தி.மு.க. கொள்கைகளாலும் அண்ணா, கலைஞர் கருத்துகளாலும் கவரப்பட்டவர்களில் ஒருவரான கல்பிட்டியைச் சேர்ந்த மறைந்த கலைஞர் எஸ்.ஐ.எம்.ஏ. ஜப்பார் வீட்டில் மாத்திரம் சுமார் 20

நூல்கள் இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கல்பிட்டி அல் அக்ஸா தேசிய பாடசாலை மாணவர்களிடையே பரவலாக இப்புத்தகங்கள் வாசிப்பில் இருந்தன. அப்போது இவற்றுடன் கையடக்க நூல்களாக வெளிவந்த இங்கர்சால், அரிஸ்டாட்டில், எபிக் கூரஸ், வால்டேர் போன்ற அறிஞர்களின் நூல்களும் பாரதி, பாரதிதாசன் பாடல் தொகுதிகளும் இவற்றுள் அடக்கம்.

அறிஞர் அண்ணாவின் புராண மதங்கள், மாஜிக்கடவுள்கள், அண்ணாவின் அரசியல் பாதை போன்ற நூல்களும் எங்கள் வாசிப்பிற்குக் கிடைத்தன. தமிழ் மொழி பேசுவோர் வாழ்ந்த எல்லா மாவட்டங்களிலும் இந்தப் பாதிப்பு இருந்தது என்பதை கூறலாம். மலையகமும் கொழும்பும் இன்னும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

இந்தக் காலத்தில்தான் (1956-ல்) ‘ராஜா ராணி’ படம் திரைக்கு வருகிறது. அதில் இடம் பெற்ற கலைஞரின் சாக்ரடீஸ் திரை நாடகம் பெரியளவில் வெகுசன

மட்டத்திற்கு இந்தக் கருத்துகளை கொண்டு சென்றது. அந்தக் காலத்தில் இலங்கை வானொலி தமிழ் சேவை மதிய வேளையில் ஒலிபரப்பி வந்த திரை வசனங்களில் சாக்ரடீஸ் மற்றும் அனார்கலி, சாம்ராட் அசோகன் திரை நாடகங்கள் அடிக்கடி ஒலிபரப்பாகி வந்தன. இக் காலத்தில் தான் ஆசிரியர் ஸக்காப் மௌலானா நாடகங்களை எமக்கு அறிமுகப்படுத்தத் தொடங்குகிறார். அவற்றுள் இரண்டு நாடகங்கள் மாணவர்களை மிகவும் கவர்ந்தன. ஒன்று சாக்ரடீஸ் திரை நாடகம் மற்றது பராசக்தி கோர்ட் சீன். நீண்ட காலமாக பாடசாலையின் மரபு நாடகங்கள் போல் மாணவர்களின் கவனத்தை இவை பெற்றிருந்தன.

இந்தப் பின்னணியிலிருந்து தான் “மெய்யிய

லின் பெருங் கனவு : சாக்ரடீஸ்” நூலை நான் எழுதினேன். கலைஞரின் சாக்ரடீஸ் திரை நாடகம் இதில் ஒரு அத்தியாயமாக இடம்பெற்றிருப்பதையும் வாசகர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பழைமை வாதம், மூட நம்பிக்கைகளுக்கு அப்பால் மக்களை அழைக்கும் புதிய கலை முயற்சிகளை கலைஞர் அறிமுகம் செய்தார். உயர் மட்ட அறிவு ஆய்வுகளை அலங்கரித்த சிந்தனைகளையும் கருத்துகளையும் இளைஞர்களினதும் பொது மக்களினதும் எளிமையான கலந்துரையாடல்களுக்கு கலைஞர் கொண்டு வந்தார். தந்தை பெரியாரிலிருந்து ஒரு புகத்தறிவுப் பாரம்பரியத்தை நிலைநாட்டும் போராட்டத்தின் மைய நாயகனாக இறுதி வரை கலைஞர் பயணித்தார்.

உரிமைக் குரல் எழுந்தது எப்போது?

கல்வி, சமூக மாற்றத்திற்கு ஒரு கருவி என்ற வகையிலே தான் (Education is a tool for social change) ஒரு மேல்நாட்டு அறிஞன் குறிப்பிட்டான்.

இதே கருத்தைத்தான் வள்ளுவப் பெருந்தகை,

“அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி செருவார்க்கும்

உள்ளழிக்கல் ஆகா அரண்”

-என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழ் மக்கள் கல்வி வாய்ப்புகளை உரிய முறையில் பெற இயலாத சூழ்நிலை நிலவியது உண்மை. ஆனால், அந்தக் கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருந்தவர்கள், கல்லாதவர்களை அடக்கி ஒடுக்கித் தங்கள் ஆதிக்கத்திற்குக் கொண்டு வந்த வரலாறும் உண்மை. அந்தக் காலக் கட்டத்திலேதான் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, 1916ஆம் ஆண்டு வாக்கில், தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம் தோற்றம் கொண்டது.

அந்தத் தோற்றத்திற்குப் பிறகுதான் எல்லோருக்கும் கல்வி வாய்ப்பு வேண்டும்; வேலை வாய்ப்பு வேண்டும் என்ற உரிமைக் குரல் விண்முட்ட எழுந்தது. அந்த உரிமைக் குரல்களின் முன்னோடிகளாக இருந்த திராவிட இயக்கத்தின் தலைவர்களை யாரும் மறந்துவிட முடியாது!

- கலைஞர்

